

วารสารวิชาการ อุตสาหกรรมศึกษา

URL : <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jindedu/issue/archive>

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง

**Factors Related to Moral of Industrial Student under Diploma of Vocational Education
Course**

ทิพย์สุดคนธ์ แสงศรี, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, ธนรัตน์ แท้ววัฒนา
Tipsukom Sangsri, Pairust Vongyuttakrai, Thanarat Tavattan

สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ
Major in Industrial Education, Faculty of Education Srinakharinwirot University
114 Sukumvit 23 Wattana Bangkok 10110

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม ในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานภาพ ด้านเจตคติ ด้านกิจกรรม และศึกษาระดับคุณธรรมของนักศึกษาตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจำนวน 14 ด้าน ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเชื่อมั่นในตนเอง การประหยัด ความสนใจใฝ่รู้ การละเว้น สิ่งเสพยาเสพติด และการพนัน ความรักสามัคคี ความกตัญญู ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดสิ่งใหม่ ๆ การพึ่งตนเอง ความอดกลั้น และมารยาทไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม ในหลักสูตรเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยการอาชีพพระสมุทรเจดีย์ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 75 คน เครื่องมือคือแบบสอบถามแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ใช้ในการวัดระดับคุณธรรม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Z-test และค่าสหสัมพันธ์ ผลการวิจัยมีดังนี้ 1.) ปัจจัย ด้านสถานภาพ ปัจจัยด้านเจตคติ และปัจจัยด้านกิจกรรมของนักศึกษาทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าปัจจัยด้านเจตคติมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.02 รองลงมาปัจจัยด้านสถานภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และปัจจัยด้านกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.82 2.) ระดับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม ในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตร

ทิพย์สุคนธ์ แสงศรี, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, ธนรัตน์ แต้วัฒนา.

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2557 (41-51)

วิชาชีพชั้นสูง ตามคุณลักษณะพึงประสงค์ของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา จำนวน 14 ด้าน พบว่านักศึกษามีคุณธรรมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 14 ด้าน ซึ่งด้านมารยาทไทยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.11 ด้านความรักสามัคคีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ด้านการละเว้นสิ่งเสพติดและการพนันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนคุณธรรมด้านอื่น ๆ อีก 11 ด้านมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสมมุติฐาน 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3.) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพภูมิคุ้มกันกับความมีวินัย การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน ความรักสามัคคี ความกตัญญูและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่วนปัจจัยด้านเจตคติมีความสัมพันธ์กับความมีวินัย ความเชื่อมั่นในตนเองการละเว้นสิ่งเสพติดและการพนันนำความรักสามัคคีความริเริ่มสร้างสรรค์ ส่วนปัจจัยด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับมีมนุษยสัมพันธ์ความรับผิดชอบความซื่อสัตย์สุจริต ความเชื่อมั่นในตนเอง การประหยัด ความสนใจใฝ่รู้ ความอดกลั้น และมารยาทไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: คุณธรรม, นักศึกษาช่างอุตสาหกรรม

Abstract

The purposes of this research were to study factors related to moral of industrial student under diploma of vocational education course. The moral were considered in 3 essential factors. They were status, attitude and activity. For the moral was defined by the Vocational Education Commission in 14 Criteria. They were human relation, discipline, responsibility, morality, self-confidence, economical, pursuing knowledge, avoid drugs and gambling, harmonious, grateful, creative, self-reliance, tolerance and good manners. The sample was 75 industrial students under knowledge and experience transfer curriculum, school year 2012 at Prasamutjedi Vocational College, Samutprakam Province. Questionnaires were used as a tool for collecting the data. The statistic used for analyzes the data were percentage, mean, standard deviation, Z-test and Correlation. The research found that: 1.) The student had high status, high attitude and high activities in 3 areas. When consider in each area we found that the attitude was the highest with the average mean of 4.02. Next was the status had the average mean of 4.00 and the lowest was activity had the average mean of 3.82. 2.) The moral of industrial student in 14 Criteria, we found that the highest mean were good manners had average mean of 4.11, harmonious had average mean of 4.08, avoid of drugs and gambling had average mean of 4.02, creative had average mean of 4.01, but the other criteria were lower than 4.00 at significant level of 0.05. 3.) There was significant relationship between moral of industrial student under diploma of vocational education course as follows. Status had significant relationship to discipline, avoid drugs and gambling, harmonious, grateful and creative. Attitude has significant relationship to discipline, avoid drugs and gambling, harmonious and creative. For activity has significant relationship to human relation, responsibility, morality, self-confidence, economical, pursuing knowledge, harmonious, good manners and other appropriate factors that create a good and happy student.

Keyword: Moral, Industrial Student

ทิพย์สุคนธ์ แสงศรี, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, ธนรัตน์ แต้ววัฒนา.

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2557 (41-51)

บทนำ

สภาพปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว มีความเจริญ ously เห็นได้ชัด จนมีบางคนมองข้ามการพัฒนาความ เจริญก้าวหน้าทางด้านจิตใจ คุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยมของมนุษย์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) ประเทศไทยจะต้อง เผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและ ภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็น ทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะ ข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 จึง จำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกัน ใน ประเทศให้เข้มแข็งขึ้นมาใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่ ตน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถ ปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่าง เหมาะสม สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปเพื่อ ประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง

การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านสังคม ประเทศไทย ก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุจากการมีโครงสร้างประชากรที่มีวัย สูงอายุเพิ่มขึ้น วัยเด็กและวัยแรงงานลดลง คนไทยได้รับการ พัฒนาศักยภาพทุกช่วงวัย แต่มีปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา และระดับสติปัญญาของเด็ก พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและ ผลผลิตภาพแรงงานต่ำ ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคม เพิ่มขึ้นและมีการจัดสวัสดิการทางสังคมในหลายรูปแบบ แต่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางสังคมได้ อย่างทั่วถึง ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชากรและ โอกาสการเข้าถึงทรัพยากรเป็นปัญหาการพัฒนาประเทศ สังคมไทยเผชิญวิกฤตความเสื่อมถอยด้านคุณธรรมและ จริยธรรม และมีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่ หลากหลายรวมถึงเผชิญปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด และการเพิ่มขึ้นของการพนันโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยา

ชนแต่คนไทยตื่นตัวทางการเมืองและให้ความสำคัญกับความ รับผิดชอบต่อสังคมและธรรมาภิบาลมากขึ้น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ได้ กำหนดสาระเกี่ยวกับการศึกษาไว้ใน มาตรา 81 ว่ารัฐ ต้องการจัดการศึกษาอบรมให้จัดความรู้คู่คุณธรรม พระราชบัญญัติในการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ บัญญัติสาระการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรม วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถ อยู่กับผู้อื่นอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540)

คุณธรรมจริยธรรมเป็นความดีควรประพฤติ ปฏิบัติ เพราะจะนำความสุขความเจริญ ความมั่นคงมาสู่ ประเทศชาติ สังคม และบุคคลการเปลี่ยนแปลงของสภาพ สังคมไทยปัจจุบันในทุก ๆ ด้านทำให้คนเรามีความเห็นแก่ ตัวจนยอมใช้ทุกวิถีทางในการแสวงหาผลประโยชน์โดยไม่ คำนึงถึงหลักคุณธรรม จริยธรรม บุคคลบางส่วนมีความย่อ หย่อนทางการยอมรับ การนำเอาคุณธรรม จริยธรรม มา เป็นแนวทางปฏิบัติ ทำให้เกิดปัญหาสังคมสืบเนื่องมา นานับการ สถาบันต่าง ๆ ในสังคมต่างก็ตระหนักถึงปัญหา ดังกล่าวของสังคมและเห็นความสำคัญของการมีคุณธรรม จริยธรรมต่างริบเร่งเสริมสร้างให้เกิดขึ้นกับบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนในวัยเรียน สมควรได้รับการวาง พื้นฐานทางจริยธรรมให้เข้มแข็งที่สุด การเรียนการสอน คุณธรรม จริยธรรม ที่ผ่านมานั้น คนกลุ่มหนึ่งมองว่า เป็น เรื่องของวิชาเฉพาะคนที่รับผิดชอบก็สอนไป คนที่ไม่ เกี่ยวข้องก็ไม่ต้องสอน แต่แท้จริงแล้วการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม นั้น เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ทั้งปวง ถ้าเด็กไม่ สามารถปลดปล่อยความทุกข์ได้ เด็กก็ไม่มีสติปัญญาไม่มี สมานในการเรียนอย่างอื่นได้ ครูทุกคนสามารถทำให้เด็กมี จิตใจสนุกสนาน มีจิตใจผ่องใส เด็กสามารถเรียนรู้อย่างอื่น ได้ แต่จะทำอย่างไรที่จะช่วยชี้แนะแนวทาง การปลูกฝังให้ครู ทุกคนเกิดความตระหนัก เกิดความรับผิดชอบในบทบาทที่

พิชญ์สุคนธ์ แสงศรี, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, ธนรัตน์ แต้วัฒนา.

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2557 (41-51)

สำคัญยิ่งในการจะพัฒนาเด็กในด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม

ปัญหาทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่และเป็นต้นเหตุของปัญหาอื่น ๆ แม้ว่าจริยธรรมในเมืองไทย นั้นจะได้รับความสนใจและมีผู้เห็นความสำคัญมาโดยตลอด พร้อมกับการศึกษาในด้านอื่น ๆ ก็ตามแต่ดูเหมือนว่าไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งยังมีแนวโน้มว่าเยาวชนวัยเรียนจำนวนไม่น้อยมีคุณลักษณะที่ไม่เหมาะสม มีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหา เช่น ปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาการขायตัว ปัญหายาเสพติด ฯลฯ และความเดือดร้อนแก่สังคมเพิ่มขึ้นอีกด้วย การศึกษาจึงควรเน้นการอบรมจริยธรรมให้เป็นคนดี สังคมจึงจะสงบสุขเพราะคนที่มีความรู้และเป็นคนดีเท่านั้นที่จะช่วยให้สังคมเจริญได้ ด้วยเหตุนี้ความประพฤติของครู ซึ่งเป็นบุคคลที่มีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนเยาวชนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ครูจึงเป็นบุคคลที่สังคมให้การยกย่องมาเป็นเวลานาน ครูต้นแบบของสังคมไทย ครูจึงต้องประพฤติ ปฏิบัติตน ให้เป็นที่เคารพเลื่อมใส และเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม โดยยึดถือคุณธรรม จริยธรรม เป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิต (พนม พงษ์ไพบูลย์, 2540: 10) ทั้งนี้เนื่องจากหากนักศึกษาขาดคุณธรรมจะทำให้เกิดปัญหาตามมามากมาย ทั้งเรื่องการไม่เอาใจใส่การเรียน การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน การก่อความเดือดร้อนให้แก่ตนเองและผู้อื่น รวมทั้งการก่ออาชญากรรมหรือการกระทำผิดกฎหมายต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า คุณธรรม จริยธรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมประเทศชาติ เพราะเป็นองค์ประกอบที่ทำให้มนุษย์ไม่เบียดเบียนหรือทำร้ายซึ่งกันและกัน เสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ประพฤติใน สิ่งที่ดีงาม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สังคมประเทศชาติได้รับการพัฒนาไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองต่อไป จึงมีความจำเป็นต้องมีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม จริยธรรมให้เกิดใน ตัวนักเรียน เยาวชน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไปในอนาคต หน่วยงานของรัฐได้พยายามที่จะรณรงค์ให้ทุกคนในชาติประพฤติปฏิบัติคุณธรรมต่าง ๆ ซึ่งเห็นได้จากกระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งสำนักงานพัฒนาคุณธรรมเมื่อ 4 ธันวาคม 2530 เพื่อที่จะพัฒนาคุณธรรมของนักเรียน นักศึกษา เยาวชน ประชาชน

โดยให้ความรู้และฝึกอบรมด้านคุณธรรมประจำปีเสมอมา คุณธรรมจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ทุกสถาบันการศึกษาต้องให้ความสำคัญ อีกทั้งสำนักงานคณะกรรมการการ สอศ. มีนโยบายส่งเสริมในเรื่องคุณธรรมนำวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาในระดับอาชีวศึกษามีคุณธรรมควบคู่ไปกับการ เชี่ยวชาญในสาขาอาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษาจึงได้กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้หลาย ประการ เพื่อให้นักเรียนนักศึกษา ที่สำเร็จการศึกษา ทั้งในระดับ ปวช. และ ปวส. คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและ ลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้ คือ 1. มีมนุษยสัมพันธ์ 2. ความมีวินัย 3. ความรับผิดชอบ 4. ความซื่อสัตย์สุจริต 5. ความเชื่อมั่นในตนเอง 6. การประหยัด 7. ความสนใจใฝ่รู้ 8. การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน 9. ความรักสามัคคี 10. ความกตัญญู 11. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดสิ่งใหม่ ๆ 12. การพึ่งตนเอง 13. ความอดกลั้น 14. มารยาทไทย

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนดให้มีหลักสูตรเทียบโอนความรู้ประสบการณ์ ดังนั้นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงที่เทียบโอนความรู้ประสบการณ์ นักศึกษาที่เข้าศึกษาหลักสูตรดังกล่าวมีความแตกต่างกันกับนักศึกษาที่เรียนในระบบ โดยนักศึกษาที่เทียบโอนความรู้ประสบการณ์ จะมีประสบการณ์การทำงาน มีวุฒิภาวะที่มากกว่า ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณธรรม ของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมหลักสูตรประกาศนียบัตร ชั้นสูง วิทยาลัยการอาชีพพระสมุทรเจดีย์ จังหวัด สมุทรปราการ หลักสูตรเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และสามารถนำข้อมูลในการวิจัยนี้ไปใช้ในการวางแผนและจัดโครงการปรับปรุง การส่งเสริมคุณธรรมของเยาวชนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยการ

ทิพย์สุคนธ์ แสงศรี, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, ธนรัตน์ แต้วัฒนา.

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2557 (41-51)

อาชีพพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ หลักสูตรเทียบ
โอนความรู้และประสบการณ์

ความสำคัญ

ผลของการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ได้ข้อมูล เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่านักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพพระสมุทรเจดีย์ ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ช่างอุตสาหกรรม อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ มีการปฏิบัติตามสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีคุณธรรมต่อการพัฒนาสังคมเพียงใด เพื่อนำข้อมูลเกี่ยวกับคุณธรรม ไปปรับปรุงแก้ไข ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2. การศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูอาจารย์ที่จะจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ให้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพตามความเหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน

3. การศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อข้อมูลสารสนเทศสำหรับการจัดกิจกรรมแนะแนว การจัดสภาพแวดล้อม และการให้คำปรึกษาแก่ นักศึกษา

ขอบเขต

เนื้อหา

งานวิจัยนี้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยการอาชีพพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ หลักสูตรเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ประสบการณ์ ประกอบด้วยปัจจัยด้านสถานภาพ ปัจจัยด้านเจตคติ และปัจจัยด้านกิจกรรม และระดับคุณธรรมของนักศึกษาตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาช่างอุตสาหกรรมหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ ประสบการณ์ วิทยาลัยการอาชีพพระสมุทร

เจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 83 คน โดยมีนักศึกษาที่ตอบกลับมาที่สมบูรณ์ จำนวน 75 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ

พระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยด้านสถานภาพ

1.2. ปัจจัยด้านเจตคติ

1.3 ปัจจัยด้านกิจกรรม

2. ตัวแปรตาม คือ ระดับคุณธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ระดับคุณธรรมของนักศึกษาตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้แก่

2.1 มีมนุษยสัมพันธ์

2.2 ความมีวินัย

2.3 ความรับผิดชอบ

2.4 ความซื่อสัตย์สุจริต

2.5 ความเชื่อมั่นในตนเอง

2.6 การประหยัด

2.7 ความสนใจใฝ่รู้

2.8 การละเว้นสิ่งเสพย์ติดและการพนัน

2.9 ความรักสามัคคี

2.10 ความกตัญญู

2.11 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดสิ่ง

ใหม่ๆ

2.12 การพึ่งตนเอง

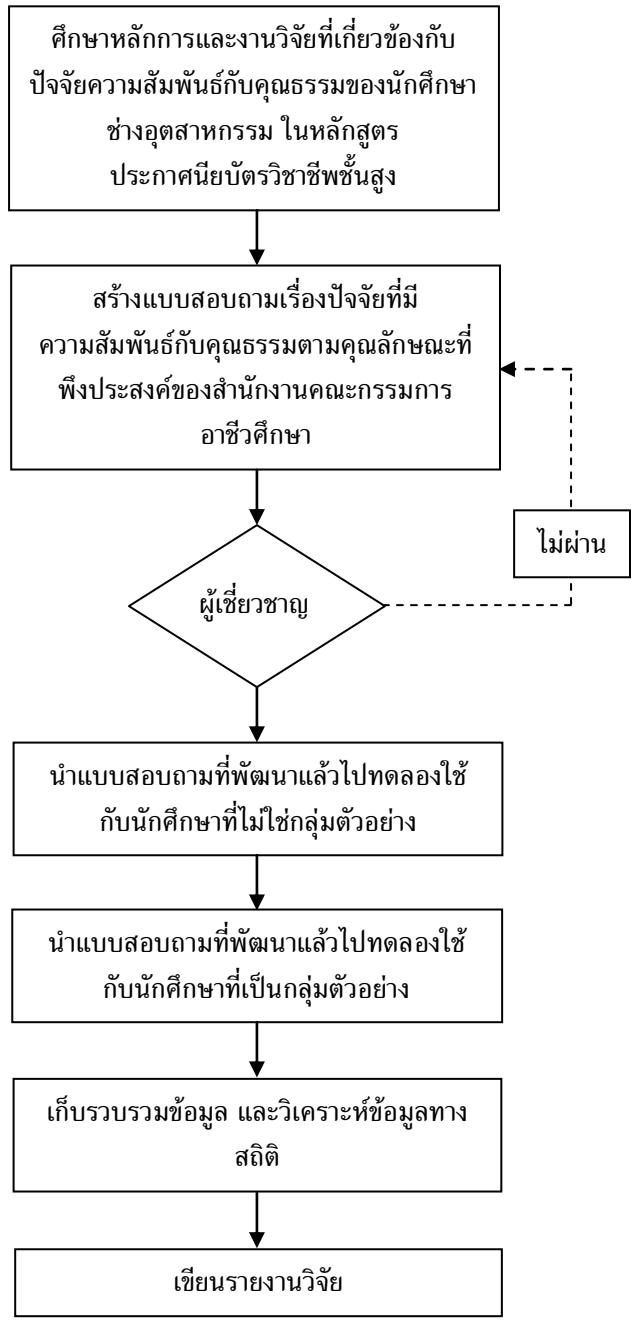
2.13 ความอดกลั้น

2.14 มารยาทไทย

สมมติฐาน

ปัจจัยด้านสถานภาพ เจตคติ และกิจกรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ขั้นตอนการดำเนินการ

ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนการวิจัยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม ในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ผลการวิจัย

ชุดที่ 1 ของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1. นักศึกษามีปัจจัยด้านสถานภาพ ปัจจัยด้านเจตคติ และปัจจัยด้านกิจกรรม ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าปัจจัยด้านเจตคติมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.02 รองลงมาปัจจัยด้านสถานภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และปัจจัยด้านกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.82

2. ระดับคุณธรรมของนักศึกษาตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา จำนวน 14 คุณธรรม พบว่านักศึกษามีระดับคุณธรรมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า ด้านมารยาทไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.11 รองลงมาเป็นลำดับที่ 2 คือ ด้านความรักสามัคคี มีค่าเฉลี่ย 4.08 ด้านการละเว้นสิ่งเสพยาเสพติด และการพนัน มีค่าเฉลี่ย 4.02 ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดสิ่งใหม่ ๆ มีค่าเฉลี่ย 4.01 ด้านความมีวินัย มีค่าเฉลี่ย 3.99 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าเฉลี่ย 3.91 ด้านความกตัญญู มีค่าเฉลี่ย 3.90 ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 3.83 ด้านความอดกลั้น มีค่าเฉลี่ย 3.79 ด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีค่าเฉลี่ย 3.78 ด้านการประหยัด และด้านการพึ่งตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.73 ด้านความสนใจใฝ่รู้ มีค่าเฉลี่ย 3.68 ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ย 3.67 และด้านที่น้อยที่สุดคือด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.66 และ Z Value = 1.6657 p = 0.05

3. ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสถานภาพ เจตคติ และกิจกรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปัจจัยด้านสถานภาพพบว่าระดับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ความกตัญญู (r = .379) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านสถานภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในส่วนของ ความรักสามัคคีมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r= .237) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (r = .231) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ

ทิพย์สุคนธ์ แสงศรี, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, ธนรัตน์ แต้ววัฒนา.

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2557 (41-51)

ปัจจัยด้านสถานภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า นักศึกษาที่มีระดับคุณธรรมด้านความมีวินัย การละเว้นสิ่งเสพติด และการพนัน ความกตัญญูเพิ่มขึ้น จะมีปัจจัยด้านสถานภาพเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในส่วนของ ความรักสามัคคีและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพิ่มสูงขึ้นจะมีความสัมพันธ์ทางกับปัจจัยด้านสถานภาพเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยด้านเจตคติพบว่า ระดับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($r = .328$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านเจตคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในส่วนของความมีวินัย ($r = .228$) ความเชื่อมั่นในตนเอง ($r = .265$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านเจตคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า นักศึกษาที่มีระดับคุณธรรมด้านการละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน, ความรักสามัคคี, ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นจะมีปัจจัยด้านเจตคติเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในส่วนของความมีวินัยและความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มสูงขึ้นจะมีความสัมพันธ์ทางกับปัจจัยด้านเจตคติเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านกิจกรรมพบว่า ระดับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอื่น ๆ ($r = .403$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า นักศึกษาที่มีระดับคุณธรรมด้านมีมนุษยสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเชื่อมั่นในตนเอง การประหยัด ความสนใจใฝ่รู้ ความอดกลั้น มารยาทไทย และอื่น ๆ เพิ่มสูงขึ้นจะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านกิจกรรมเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปและอภิปรายผล

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า

1. ปัจจัยด้านสถานภาพ ปัจจัยด้านเจตคติ และปัจจัยด้านกิจกรรมพบว่า นักศึกษามีระดับความสัมพันธ์ของปัจจัยทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าปัจจัยด้านเจตคติมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.02 รองลงมาปัจจัยด้านสถานภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และปัจจัยด้านกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.82 เนื่องจากปัจจัยด้านนี้ประกอบด้วยความภูมิใจที่ได้แต่งกายชุดนักศึกษา มีความชื่นชอบที่ทางวิทยาลัยติดป้ายประกาศโครงการต่าง ๆ ชอบสะสมสิ่งของที่มิดตราสัญลักษณ์ มาร่วมกิจกรรมกีฬาของทางวิทยาลัย มาร่วมกิจกรรมการไหว้ครูของวิทยาลัย ร่วมงานประเพณีรับน้อง และเข้าร่วมงานเลี้ยงรุ่นที่ทางวิทยาลัยจัดขึ้นแสดงว่านักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มีความรู้สึกที่ค่อนข้างถาวรต่อสิ่งเร้า (สิ่งของ) เหตุการณ์ สถานการณ์และประสบการณ์ที่รู้จักหรือเข้าใจ แล้วมีแนวโน้มให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความรู้สึกนั้นในทางที่ดีมีเจตคติที่ดีต่อสถาบันที่ศึกษา ที่กำหนดเป็นข้อปฏิบัติไว้ และให้นักศึกษานำไปประพฤติปฏิบัติกัน และเมื่อปฏิบัติแล้วทำให้คนในสังคมอยู่ได้อย่างมีความสุข ทั้งตนเองและผู้อื่น ซึ่ง สาคร ใจเต็จ (2552: 13-15 , 22-23) กล่าวว่า เจตคติ เกิดจากการเรียนรู้ของบุคคล ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด หากแต่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบสิ่งใดต้องภายหลัง เมื่อตนเองไม่มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ๆ แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม (2547: 10) ได้กล่าวว่า เจตคติคือ ความรู้สึกหรือท่าทีของ บุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุ สิ่งของหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้สึกหรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ รองลงมาปัจจัยด้านสถานภาพเนื่องจากปัจจัยด้านนี้ประกอบด้วยนักศึกษานิเทศน์กับผู้ปกครอง ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่นักศึกษา ผู้ปกครองมีเวลาให้คำแนะนำกับนักศึกษาอย่างเต็มที่ เมื่อมีปัญหาผู้ปกครองช่วยแก้ไขปัญหาให้ได้ สมาชิกในบ้านทุกคนมีส่วนรับผิดชอบในงานประจำวันของครอบครัว สมาชิกในครอบครัวสนใจและห่วงใยนักศึกษา สมาชิกในครอบครัวของนักศึกษามีโอกาส

ทิพย์สุคนธ์ แสงศรี, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, ธนรัตน์ แต้วัฒนา.

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2557 (41-51)

รับประทานอาหารร่วมกันอย่างน้อยวันละ 1 มื้อ สมาชิกในครอบครัวมีความเคารพซึ่งกันและกัน สมาชิกในครอบครัวแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี นักศึกษาเป็นตัวแทนของชุมชนเพื่อเรียกร้องสิทธิ์ต่างๆได้ นักศึกษามีโอกาสได้ช่วยงานสาธารณสุขของชุมชน และนักศึกษาได้รับการเชื่อถือยกย่องและยอมรับจากสมาชิกของชุมชนแสดงว่านักศึกษาช่างอุตสาหกรรมได้รับการอบรมเลี้ยงดูได้รับการดูแลจากบุคคลหรือสมาชิกในครอบครัวจึงทำให้นักศึกษาช่างอุตสาหกรรมมีสถานภาพที่ดี มีความคิดที่ดีจากการอบรมเลี้ยงดู และมีแนวโน้มให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความรู้สึกนั้นในทางที่ดีมีสถานภาพที่ดีต่อสถาบันที่ศึกษาและเมื่อปฏิบัติแล้วทำให้คนในสังคมอยู่ได้อย่างมีความสุขทั้งตนเองและผู้อื่น ซึ่งประสาท หลักศิลา (2534) อธิบายว่าสถานภาพ คือ ตำแหน่งหรือหน้าที่การงานซึ่งกำหนดขึ้นในโครงสร้าง หรือระบบของสังคม ในแต่ละระบบของสังคมย่อมมีตำแหน่งหรือสถานภาพต่าง ๆ และมีระเบียบหรือบรรทัดฐานสำหรับแนวทางปฏิบัติของตำแหน่งหรือสถานภาพนั้น ๆ คู่กันไปด้วยเสมอและปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือปัจจัยด้านกิจกรรมประกอบด้วยนักศึกษาให้ความร่วมมือและสนับสนุนการปฏิบัติงานของวิทยาลัย นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัยเป็นประจำ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในวิทยาลัย นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมทำบุญตักบาตรวันสถาปนาวิทยาลัย และนักศึกษาเข้าร่วมงานนิทรรศการทางวิชาการเพื่อการแนะแนวจุดประกายสายอาชีพ แสดงว่านักศึกษาช่างอุตสาหกรรมมีการเข้าร่วมกิจกรรมกับทางวิทยาลัย ให้ความร่วมมือในการกิจกรรมกับทางวิทยาลัยจัดขึ้น ทางวิทยาลัยคอยจัดกิจกรรมต่างๆ ความควบคุมแนะนำเพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ที่ให้นักศึกษาเป็นคนให้ความร่วมมือในการทำสิ่งต่างๆ ซึ่งกู๊ด (Good, 1978: 562-563) กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นแผนกิจกรรมและดำเนินงาน ซึ่งนักศึกษาหรือสถาบันจัดขึ้น เพื่อสร้างความสนุกสนานเพิ่มพูนความรู้ และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นโอกาสให้นักศึกษาแสดงความสามารถ แต่ไม่มีการให้หน่วยกิจ และจัดหาเงินมาดำเนินการเอง โดยอยู่ในความควบคุมแนะนำของสถานศึกษา การจัดกิจกรรมต้องอยู่

บนรากฐานหรือแนวทางที่จะดำเนินการไปสู่เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เจคอบสัน (Jacobson, 1963: 272) ได้กล่าวว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นในสถานศึกษาถูกเรียกชื่อต่างๆ เช่นกัน กิจกรรมรวมหลักสูตร (Co-curricular Activities) กิจกรรมพิเศษ (Special Activities) กิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมนักเรียน (Student Activities) เป็นต้น วัลลภาเทพหัสดิน ณ อยุธยา (2528: 130-131) กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษา จัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องศึกษาตามหลักสูตร โดยไม่ถือว่าเป็น ส่วนหนึ่งของผลการศึกษาเป็นงานที่สถาบันจัดให้แก่ศึกษา หรือส่งเสริมให้นักศึกษาจัดขึ้นเองเพื่อพัฒนาตัวนักศึกษาในด้านต่าง ๆ

2. ระดับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 14 ด้านพบว่า นักศึกษามีระดับคุณธรรมอยู่ในระดับมากทั้ง 14 ด้าน ซึ่งด้านมารยาทไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.11 ด้านความรักสามัคคี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ด้านการละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนคุณธรรมด้านอื่น อีก 11 ด้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าสมมติฐาน 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากคุณธรรมเหล่านี้เป็นคุณธรรมพื้นฐานที่ได้รับมาจากการเลี้ยงดู สั่งสอนจากครอบครัวและครู เป็นพฤติกรรมที่ได้กระทำด้วยความพอใจเป็นความดีที่มีอยู่ในตัวอันมีค่าต่อตนเองและผู้อื่นซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติสม่ำเสมอในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับคมกฤษ ใจคำปิ่น (2544: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบวัดคุณธรรม จริยธรรม พื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านความกตัญญูกตเวที การพึ่งตนเอง การรู้จักประมาณตนเอง และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ พบว่า ทุกคุณธรรมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และสอดคล้องกับ สุรชาติ วงศ์อารีย์ (2535: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบสังเกตคุณธรรมด้านความขยัน ด้านความมีวินัย และด้านความรับผิดชอบ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่ามีความเที่ยงตรงเชิงสภาพ มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกด้าน และสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (2553: บทคัดย่อ) ได้

ทิพย์สุคนธ์ แสงศรี, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, ธนรัตน์ แต้วัฒนา.

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2557 (41-51)

ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของ นักศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ที่ได้รับการสอน แบบบูรณาการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และการบันทึก ของเจอร์นัล ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ ความ ซื่อสัตย์สุจริต ความมีวินัย และการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรมทั้ง 5 ด้าน ในภาพรวมของคะแนนเฉลี่ยจากการ ประเมิน 3 ครั้ง มีการพัฒนาที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งสอดคล้องกับ นภาพร ณ เชียงใหม่ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเทคนิคการสอนคุณธรรม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้เป็นรูปธรรมอย่าง แท้จริง พบว่า เทคนิคการสอนส่วนใหญ่ใช้การสอดแทรกใน ชั้นเรียน (สอดแทรกในทุกกระบวนการวิชาแล้วแต่ผู้สอน) และสอดแทรกในกิจกรรม มีมากที่สุดร้อยละ 63.10 และ สอนแบบเป็นทางการ (ในลักษณะวิชาบังคับพื้นฐาน) คิด เป็นร้อยละ 33.80 ดังนั้นคุณธรรมจึงเป็นคุณลักษณะที่ดีของ อุนิสัย เป็นคุณภาพหรือนิสัยของมนุษย์ซึ่งคนทั่วไปชมเชย และเห็นคุณค่าเป็นการจัดระเบียบจนเป็นนิสัยของแรง กระตุ้นทางจิตใจเป็นเจตคติ หรือรูปแบบแสดงออกซึ่งคุณค่า ความดีทางศีลธรรม

3. ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสถานภาพ เจตคติ และกิจกรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับ คุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปัจจัยด้านสถานภาพพบว่า ระดับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ความกตัญญู ($r = .379$) มี ความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านสถานภาพอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในส่วนของ ความรัก สามัคคีมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = .237$) ความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ ($r = .231$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ปัจจัยด้านสถานภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า นักศึกษาที่มีระดับคุณธรรมด้านความมีวินัย การละเว้นสิ่งเสพติด และการพนัน ความกตัญญูเพิ่มขึ้น จะ มีปัจจัยด้านสถานภาพเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 และในส่วนของ ความรักสามัคคีและความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์เพิ่มสูงขึ้นจะมีความสัมพันธ์ทางกับปัจจัย

ด้านสถานภาพเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวได้ว่าประสาท หลักคิลา (2534) อธิบายว่า สถานภาพ คือ ตำแหน่งหรือหน้าที่การงานซึ่งกำหนดขึ้นใน โครงรูป หรือระบบของสังคม ในแต่ละระบบของสังคมย่อม มีตำแหน่งหรือสถานภาพต่าง ๆ และมีระเบียบหรือบรรทัด ฐานสำหรับแนวทางปฏิบัติของตำแหน่งหรือสถานภาพนั้น ๆ คู่กันไปด้วยเสมอ

ปัจจัยด้านเจตคติพบว่า ระดับคุณธรรมของ นักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($r = .328$) มี ความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านเจตคติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในส่วนของความมีวินัย ($r = .228$) ความเชื่อมั่นในตนเอง ($r = .265$) มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับปัจจัยด้านเจตคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า นักศึกษาที่มีระดับคุณธรรมด้านการละ เว้นสิ่งเสพติดและการพนัน, ความรักสามัคคี, ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์เพิ่มขึ้นจะมีปัจจัยด้านเจตคติเพิ่มสูงขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในส่วนของความมีวินัย และความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มสูงขึ้นจะมีความสัมพันธ์ทางกับ ปัจจัยด้านเจตคติเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวได้ว่า สุชา จันท์เอม และ สุรางค์ จันท์เอม (2547: 104) ให้ความหมายเจตคติ คือความรู้สึก หรือท่าที ของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึก หรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่ พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ สงวนศรี วิรัชชัย (2548: 61) ให้ความหมายเจตคติ คือสภาพ ความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกเชิงประเมินที่มีต่อสิ่ง ต่างๆ (วัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน ฯลฯ) ซึ่งทำให้ บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ในลักษณะ เฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่ ชม ภูมิภาค (2525: 64) ให้ความหมายเจตคติ คือวิถีทางที่บุคคลเกิดความรู้สึก ต่อบางสิ่งบางอย่าง คำจำกัดความเช่นนี้มิใช่คำจำกัดความเชิง วิชาการมากนักแต่หากเราจะพิจารณาโดยละเอียดแล้วเราก็ พอลจะมองเห็นความหมายของมันลึกซึ้งชัดเจนพอคุณเมื่อพูดว่า คือความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ก็หมายความว่าเจตคตินั้นมีวัตถุ วัตถุ ที่เจตคติจะมุ่งตรงต่อนั้นจะเป็นอะไรก็ได้ว่าจะจะเป็นบุคคล

ทิพย์สุคนธ์ แสงศรี, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, ธนรัตน์ แต้ววัฒนา.

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2557 (41-51)

สิ่งของ สถานการณ์ นโยบายหรืออื่น ๆ อาจจะเป็นได้ทั้งนามธรรมและรูปธรรม ดังนั้นวัตถุประสงค์แห่งเจตคตินั้นอาจจะเป็นอะไรก็ได้ที่คนรับรู้หรือคิดถึงความรู้สึกเช่นนี้อาจจะเป็นในด้านการจูงใจหรืออารมณ์และเช่นเดียวกันแรงจูงใจแบบอื่น ๆ คือดูได้จากพฤติกรรม ตัวอย่างเช่น เจตคติต่อศาสนาหากเป็นเจตคติที่ดีเราจะเกิดความเคารพในวัดเราจะเกิดความรู้สึกว่าศาสนาหรือวัดนั้นจะเป็นสิ่งจรรโลงความสงบสุข เรายินดีบริจาคทำบุญร่วมกับวัดเราจะพูดได้อีกอย่างหนึ่งว่าเป็นความพร้อมที่จะถูกระงับด้วยวัตถุ

ด้านกิจกรรมพบว่า ระดับคุณธรรมของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอื่น ๆ ($r = .403$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า นักศึกษาที่มีระดับคุณธรรมด้านมีมนุษยสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเชื่อมั่นในตนเอง การประหยัด ความสนใจใฝ่รู้ ความอดกลั้น มารยาทไทย และอื่น ๆ เพิ่มสูงขึ้นจะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านกิจกรรมเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามที่ กูด (Good. 1978: 562-563) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นแผนกิจกรรมและดำเนินงาน ซึ่งนักศึกษาหรือสถาบันจัดขึ้นเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้ และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ซึ่งเป็นโอกาสให้นักศึกษาแสดงความสามารถ ความสามารถ แต่ไม่มีการให้หน่วยกิจ และจัดหาเงินมาดำเนินการเอง โดยอยู่ในความควบคุมแนะนำของสถานศึกษา การจัดกิจกรรมต้องอยู่บนรากฐานหรือแนวทางที่จะดำเนินการไปสู่เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เจคอบสัน (Jacobson. 1963: 272) ได้กล่าวว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นในสถานศึกษาถูกเรียกชื่อต่างๆ กัน เช่น กิจกรรมรวมหลักสูตร (Co-curricular Activities) กิจกรรมพิเศษ (Special Activities) กิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมนักเรียน (Student Activities) เป็นต้น วัลลภา เทพหัสติน ณ ออยุธยา (2528: 130-131) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาจัดขึ้นเพื่อพัฒนา นักศึกษาในด้านต่าง นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องศึกษาตามหลักสูตร โดยไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลการศึกษาเป็นงานที่สถาบันจัดให้แก่ักศึกษา หรือ ส่งเสริมให้นักศึกษาจัดขึ้นเองเพื่อพัฒนาตัวนักศึกษาในด้านต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีโครงการและกิจกรรมในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา สถาบันการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาตลอดปีการศึกษาเพราะการจัดโครงการจะทำให้นักศึกษาได้ฝึกพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมอย่างต่อเนื่อง และสามารถสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้เกิดขึ้นเป็นพฤติกรรมถาวรได้

2. ควรสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมด้านต่างๆ ในทุกชั่วโมงการสอน จะทำให้นักศึกษาเกิดความตระหนักในหลักคุณธรรมจริยธรรมตามหลักศาสนาของตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาเรื่องพฤติกรรมรวมไปถึง ทศนคติของนักศึกษาที่ส่งผลต่อคุณธรรมและจริยธรรม

2. ศึกษาความสัมพันธ์ด้านคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษากับวัฒนธรรมองค์กร

3. ศึกษาปัจจัยสิ่งเร้าที่ทำให้นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมศาสนา.
- ชม ภูมิภาค. (2525). การปลูกฝังจริยธรรม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คมกฤษ ใจคำปัน. (2544). การสร้างแบบวัดคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐาน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร ณ เชียงใหม่. (2548). เทคนิคการสอนคุณธรรมสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. การวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน ปี 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ประเทศไทย.

ทิพย์สุคนธ์ แสงศรี, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, ธนรัตน์ แต้วัฒนา.

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2557 (41-51)

- ประสาท หลักศิลา. (2534). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: ก้าวหน้าการพิมพ์.
- พนม พงษ์ไพบูลย์. (2540). บันทึกปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2556, จาก Moe.go.th./main2/lode/data/book/Panom04.doc.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. (2553). การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ที่ได้รับการสอนแบบบูรณาการด้วยการสอนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและการบันทึกเจอร์นัล. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์ศึกษา). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยวไลยอลงกรณ์. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2528). การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมนิสิตนักศึกษา สำนักมาตรฐานอุดมศึกษาส่วนวิจัยและพัฒนา. กรุงเทพฯ: ส่วนวิจัยและพัฒนา สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา.
- สงวนศรี วิรัชชัย. (2548). จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศึกษาพร .
- สาคร ใจเต็จ. (2552). การสร้างแบบวัดคุณธรรม กัลยาณมิตรธรรม 7 ประการ สำหรับครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันท์เอม; และสุรางค์ จันท์เอม. (2547). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: แพร์พิทยา.
- สุรชาติ วงศ์อารีย์. (2535). การสร้างแบบสังเกตคุณธรรมด้านความขยัน ความมีวินัย และความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 จ.อุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ไพรัช วงศ์ยุทธไกร และอุปวิทย์ สุวคันธกุล.(2555). คุณธรรมและจริยธรรมของครูช่างอุตสาหกรรม. วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา. ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2555 (36-43).
- Good, Carter V. (1978). Dictionary of Education. New York: Mo Graw-Hill Book Company.
- Jacobson , William C Reavis; & Jame D Logsdon. (1963). The effective school principal. Englewood Cliffs , N.J. Prentice-Hall.